

A Csongrád Megyei Matematika-, Fizikatanárok Szegedi Alkotóműhelye ötödik alkalommal rendezte meg Szegeden 1997. július 19–26. között a **Nemzetközi Matematika – Fizika Tehetséggondozó Szaktábort és Tanárkonferenciát**.

A találkozón részt vettek a Kárpát-medence csaknem valamennyi magyarulterületéről a tanév során a két tárgyból kiemelkedő teljesítményt elérő tehetséges 7. osztályos diákok és felkészítő tanáraik – mintegy 35–40 fő a határon túlról és 30–35 fő itthonról.

Az egyhetes változatos program színvonalát több, országos hírű szakember – Radnai Gyula (ELTE, Bp.), Zombori Ottó (URÁNIA Csillagvizsgáló), Diamant Tibor és Csizsár Imre (JATE, Szeged), Csizmazia György (JGYFT, Szeged), Vida József (EKTF, Eger), Róka Sándor (BGYTF, Nyíregyháza), Brenyó Mihály (Bányai Júlia Gimnázium, Kecskemét) – érdekfeszítő, hangulatos előadása, foglalkozása biztosította.

A különböző országokból és városokból érkezett pedagógusok közül tízen rendszeresen vezettek foglalkozásokat – a szegediek mellett – azokból a témákból, amelyek az adott földrajzi terület tananyagának súlyponti kérdései, vagy az illető kollégának kedvenc kutatási területe.

Nemcsak a tanárok, de a táborozó tanulók is előzetesen készültek, és jobbnál-jobb feladványokat hoztak magukkal, amelyeket társaiknak és a felnőtteknek adtak fel a két tantárgy és tudományág rejtelseiből.

A tábor munkarendje szerint a délelőtti komoly szaktárgyi foglalkozásokkal, bemutatókkal teltek, bár cseppet sem iskolás módon – ahogy a gyerekek fogalmazták: „szórakozva tanulunk”. Ennek csak látszólag mond ellent, hogy általános iskolában, középiskolában, sőt, egyetemi előadóban is jártunk, ha a foglalkozás jellege úgy kívánta.

Megtudhatták a résztvevők, hogy van-e örökmozgó, és mit értünk fizikai értelemben perpetuum mobile-n, miért mozognak különböző módon a „búvárok” ugyanabban a folyadékban, és hogyan lehet házilag készíteni hőlégballont. No, meg azt is, mi a titka és matematikai magyarázata sok-sok kártya-trükknek, vagy hogyan kell darabolni, hogy egyenlőket kapjunk. Kiderült, hogy mennyi mindenre lehet jó egy-egy szám vagy évszám.

Íme egy példa, amelyhez hasonlókat kaptak a gyerekek a tábor versenye folyamán:

Az 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 és a 9 számjegyek mindegyikének egyszeri felhasználásával – műveleti jelek, zárójelek alkalmazásával – állítsd elő eredményként az 1997-et!

A feladatra 38 különböző, jó megoldás született, volt, aki egymaga 10 félért készített.

Amíg a gyerekek a délutáni kulturális és szabadidős programokon vettek részt, a tanárok előre meghatározott tematika szerint tanácskoztak a Kárpát-medence magyar matematika, illetve fizika oktatásáról és az e területen folyó tehetséggondozás lehetőségeiről.

Az V. Nemzetközi Matematika – Fizika Tehetséggondozó Szaktábor sikeres megrendezése nem lett volna lehetséges pályázati támogatások nélkül, amiből a fő részt a Gyermek és Ifjúsági Koordinációs Tanács Titkársága, a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, Szeged Város Önkormányzata, az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark Igazgatósága és a MOZAIK Oktatási Stúdió vállalta. Mellettük több helyi szponzor hathatós segítségével tette gazdaggá a programkínálatot és az ellátást.

Mindehhez persze annak a 8–10 szervező kollégának az önzetlen munkája kellett még, akik nagy lekesedéssel és körültekintő szervezéssel váltották valóra közös elképzeléseinket.

A tábor végén megkérdezett diákok közül a somorjai Kontsek Judit véleménye:

„Nehéz szavakba foglalni az egy hét leforgását, főleg, hogy rengeteg élménnyel lettem gazdagabb, tapasztalatokat szereztem a matematika és a fizika terén. A tanárok újabb és újabb feladatokkal, illetve megoldásokkal kötötték le figyelmünket, hisz a Kárpát-medence egyes, de egymástól távolabbra eső városaiból, sőt országaiból látogattak el ide, Szegedre, diákjaikkal együtt. A barátságkötés, ismerkedés talán minden tábor legizgalmasabb része, főleg akkor, ha több ország tehetségei gyűlnek össze. Én, személy szerint, nagyon örülök, hogy romániai magyar gyerekekkel is tölthettem ezt az időt...”

Albert Csilla Marosvásárhelyről pedig a következőt mondta:

„Hát nekem minden annyira tetszett, hogy biztosan megmarad emlékezetemben, és a szívemben melengetem majd, mint egy féltve őrzött kincset, amit már senki nem tud elvenni tőlem.”

Munkáját hivatásnak érző és szeretettel végző pedagógusnak az ilyen vallomás jelenti az igazi elismerést, és ezekért a tehetségekért nem sajnálja a fáradságot még nyári szabadság idején sem. Ez ad feltöltődést a következő tanév eredményes munkavégzéséhez.

Juhász Nándor

a Szegedi Alkotóműhely vezetője